

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 6C/57/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8517201544
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladimír Gurka
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2019:8517201544.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudcom Mgr. Vladimírom Gurkom v právnej veci žalobcov: 1/ Q. C., nar. XX.X.XXXX, bytom Z. XX, XXX XX E., 2/ A. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XX, XXX XX O., 3/ Q. V., nar. XX.X.XXXX, bytom B. XXX/XX, XXX XX E., 4/ E. C., nar. XX.X.XXXX, bytom Z. XX, XXX XX E., žalobkyne v 1. až 4. rade pr. zast.: JUDr. Vladimír Koman, advokát, 17. novembra 31, Stará Ľubovňa proti žalovaným: 1/ M. A., nar. X.X.XXXX, bytom Z. XX, XXX XX E., 2/ M. A.ová, nar. X.X.XXXX, bytom L. X/XXXX, XXX XX A. E., žalovaní v 1. a 2. rade pr. zast.: JUDr. M. Geleneky, advokát, Garbiarska 20, XXX XX A. E. 3/ B. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom Z. 9, XXX XX E., 5/ M. A., nar. XX.X.XXXX, bytom F. XX/XXX, XXX XX C. v konaní o určení, že nehnuteľnosti patria do dedičstva takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalobkyne v 1. - 4. sú **p o v i n n é** spoločne a nerozdielne nahradiť žalovanému v 1. rade trovy konania v rozsahu 100 %, o ktorej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobkyne v 1. - 4. sú **p o v i n n é** spoločne a nerozdielne nahradiť žalovanej v 2. rade trovy konania v rozsahu 100 %, o ktorej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Žalovaným v 3. a 5. rade súd nárok na náhradu trov konania voči žalobkyniam **v 1. - 4. rade n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyne sa podanou žalobou domáhali voči žalovaným v 1. - 5. rade určenia, že nehnuteľnosti parc. KN-C č. 163/3, záhrady o výmere 671 m², pary. KN-C č. 163/4 záhrady o výmere 56 m², parc. KN-C" č. 163/5 záhrady o výmere 30 m², parc. KN-C č. 172/3 zastavané plochy a nádvoria o výmere 107 m², parc. KN-C č. 405/2 zastavané plochy a nádvoria o výmere 187 m², parc. KN-C č. 406/1 o výmere 88 m² a parc. KN-C č. 406/3 zastavané plochy a nádvoria o výmere 21 m² tak, ako sú zakreslené v geometrickom pláne č. 5/2017, ktorý vyhotovil Geodézia O.M. Ing. Oľga Mlynarčíková patria do dedičstva po zomrelom M. C., nar. XX.X.XXXX, naposledy bytom Z. č. XX, ktorý zomrel dňa X.X.XXXX (ďalej aj „poručiteľ“).

2. Svoju žalobu odôvodnili tým, že rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 5C 339/77 zo dňa 18.11.1977 bola právnemu predchodcovi žalobkýň, t.j. manželovi žalobkyne v 1. rade a otcovi žalobkýň v 2. až 4. rade, prikázaná do výlučného vlastníctva parcela KN E 115/2 o výmere 847 m² v k.ú. Z. a rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 3C 170/79 boli právnemu predchodcovi žalobkýň prikázané do výlučného vlastníctva parcely KN E 111 o výmere 105 m² a KN E 113/3 o výmere 668 m², ktoré boli v oboch konaniach vytvorené na základe geometrického plánu (ďalej aj „GP“) č.

039-042-77-24-3404, ktorý vyhotovil Ing. Slodička dňa 23.5.1977. Takto bol právny predchodca žalobkyní vlastníkom ešte v roku 1989 podľa listu vlastníctva (ďalej aj „LV“) č. XX pre k.ú. Z.. Uvedené tri parcely boli neskôr na základe GP č. 244-3404-201-87 zo dňa 23.11.21987, ktorý vypracoval geodet Pružinský prečíslované nasledovne: z parcely KN E 115/2 boli vytvorené parcely KN E 173 záhrady o výmere 295 m² a KN E 172/1 zastavané plochy o výmere 552 m², čo zodpovedá rozsudku aj výmere; z parcely KN E 111 a 113/3 boli vytvorené parcely KN E 172/2 zastavané plochy a nádvoria o výmere 281 m², KN E 169 záhrady o výmere 21 m², KN E 168 záhrady o výmere 18 m², KN E 405/2 ostatné plochy o výmere 323 m² a KN E 406 zastavané plochy a nádvoria o výmere 80 m², čo už nezodpovedá výmere o 50 m². Právny predchodca žalobkyní okrem toho bol vlastníkom aj ďalších parciel v tejto lokalite, pričom poukázali na zmeny ich výmer v roku 2017 oproti roku 1989, ktoré sa väčšinou zmenšili. Z LV č. XX v k.ú. Z. je zrejmé, že právny predchodca žalobkyní bol vlastníkom parcely KN E 164 orná pôda o výmere 671 m², ktorú si žalobca v 1. rade alebo jeho právni predchodcovia osvedčili vydržaním (zrejme mali žalobkyne na mysli žalovaného v 1. rade - pozn. súdu) a právnenému predchodcovi žalobkyní z nej ostalo iba 1XX m². Žalovaný alebo právni predchodcovia žalovaného v 1. rade previedli bez právneho titulu alebo súhlasu predchodcu žalobkyní výmeru 486 m², a to tak, že najprv túto parcelu rozdelili na parcely KN C 164/1 a 164/2, ale parcela KN E164/1 zanikla osvedčením N 135/97 tak, že sa stala súčasťou parcely KN E 163, čo vyplýva z odpovede Správy katastra zo dňa 7.2.2012. Uvedené osvedčenie pritom bolo vypracované na základe GP vypracovaného v konaní vedenom na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 5C/177/1990, ktoré bolo zastavené. Parcela KN C 167 na LV č. XX mala výmeru 449 m², po dedičskom konaní po poručiťelovi ju vlastní žalobkyňa v 1. rade, ale už iba vo výmere 282 m². Aj táto parcela bola zahrnutá do parcely KN E 163 a bez problémov bola vymazaná z LV č. XX. Z tohto LV bola vymazaná aj parcela KN C 172/2 o výmere 281 m² a bola zapísaná do LV č. XXX, ale už iba vo výmere 62 m², základom pre zápis bolo osvedčenie N 135/97. Parcely KN C 168 o výmere 18 m² a KN C 169 o výmere 21 m² zanikli. Akurát parcela KN C 406/2 bola vo výmere 80 m² a v roku 1991 vzrástla na 105 m², ale parcela KN C 405/2 o výmere 323 m² úplne zmizla z LV, bola vrátená do stavu KN E ako parcela KN E 110 o výmere 69 m² a KN E 112/2 o výmere 345 m², ktoré sú vedené na LV č. XXX, ktorým spoluvlastníkmi sú žalovaní v 1. a 2. rade, každý v podiele 1/2. Ide pritom o parcely pod hospodárskymi budovami žalobkyní. Takýmto spôsobom sa do registra „E“ vrátili aj parcely KN E 113/202 záhrady o výmere 7 m², KN E 113/302 záhrady o výmere 4 m², ktoré sú zapísané na LV č. XXX a ich spoluvlastníkmi sú žalovaní v 3. - 5. rade, parcela KN E 101/211 záhrady o výmere 88 m² zapísaná na LV č. XXX, ktorá bola do roku 1989 časťou parcely KN C 405/2. Parcel v súčasnosti zapísaných na LV č. XXX a XXX v k.ú. Z. sa však týmto konaním nedomáhali. Právny predchodca žalobkyní zistil, že sa prevádzali pozemky bez jeho vedomia, preto zo strachu a z právnej istoty pred ďalším prevodom pozemky pod domom previedol svojej dcére a zaťovi pozemky pod domom (ide o pozemky KN C 172/1, 172/2, 173 a 406/2 na LV č. XXX pre k.ú. Z.) a pozemky - dvor a záhrady sú po dedičskom konaní vo vlastníctve žalobkyne v 1. rade (ide o parcely KN C 164/2 a 167). Celkom teda výmera právneho predchodcu žalobkyní bola 1481 m². Právny predchodca žalobkyní v roku 2012 požiadal Správu katastra v Starej Ľubovni o prešetrenie straty výmer. Odpoveď ho riadne prekvapila, preto podal žalobu voči právnenému predchodcovi žalovaného, ako aj žalovanému, ktoré konanie bolo vedené na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 5C/43/2015 a bolo zastavené, pretože poručiťel zomrel. Z odpovede Správy katastra vyplýva, že na základe GP č. 5C 177/90 vyhotoveného Ing. Il'om, znalcom z odboru geodézie a kartografie, došlo rozdeleniu predmetných parciel a následne k zápisu ako vlastníka právneho predchodcu žalobkyní k niektorým častiam. Doložkou výkazu zmien 5/91 sa parcela KN-C č. 164 podlomila na parcelu KN-C č. 164/1 o výmere 461 m² a parcelu KN-C č. 164/2 o výmere 668 m², parcela KN-C č. 406 sa podlomila na parcelu KN-C č. 406/1 o výmere 28 m² a parcelu KN-C č. 406/2 o výmere 105 m², zmenili sa výmery parciel KN-C č. 167 na výmeru 282 m² a KN-C č. 172/2 na výmeru 62 m² a zanikli parcely KN-C 168, 169, 170, 171. Ďalej sa znížila výmera parcely KN-C č. 164/2 z 668 m² na výmeru 1XX m² a parcela KN-C č. 164/1 zanikla, lebo sa stala súčasťou parcely KN-C č. 163. Z uvedeného je zrejmé, že titulom nadobudnutia k niektorým nehnuteľnostiam, predtým vo vlastníctve právneho predchodcu žalobkyní, bolo vydržanie, a to osvedčením N 135/97.

3. Žalobkyne ďalej v žalobe vyslovili názor, že takéto nadobudnutie vlastníckeho práva z titulu vydržania nemožno považovať za súladné so všeobecnými právnymi predpismi. Po citácii čl. 20 ods. 1 Ústavy SR, čl. 1 Dodatočného dohovoru k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka (zák. č. 40/1964 Zb.) obširne rozobrali podmienky vydržania. Uviedli, že neboli splnené hmotnoprávne podmienky na vydržanie vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam, a to jednak preto, že (i) sporné nehnuteľnosti dlhú dobu užívala žalobkyňa a jej právni predchodcovia, (ii) jednak vzhľadom na skutočnosť, že nebola splnená ani podmienka dobromyseľnosti držiteľa, že mu

vec patrí, a to najmä vzhľadom na početné konania vedené na Okresnom súde Stará Ľubovňa sp. zn. 3C 449/69, 5C 339/77, 3C 170/79, ako aj 5C 177/1990, ktorých účastníkmi boli právni predchodcovia žalovaných v 1. a 2. rade, teda o týchto konaniach museli vedieť, ako aj vzhľadom na to, že dobrá viera sa musí vzťahovať aj na právny titul, na základe ktorého držiteľovi mohlo vzniknúť vlastnícke právo a takýto titul v danom prípade neexistuje a (iii) absentuje aj dlhodobá a neprerušená 10 ročná držba. Po citácií z rôznych rozhodnutí Najvyššieho súd SR, Ústavného súdu SR aj ČR ohľadne podmienok vydržania a naliehavého právneho záujmu, ktorý videli v tom, že ako právne nástupkyne poručiťľa nie sú v katastri nehnuteľností evidované ako vlastníčky sporných parciel, a teda v súčasnosti tak existuje stav právnej neistoty, žiadali žalobe vyhovieť, a to v zmysle geometrického plánu vypracovaného na základe podnetu žalobkyní.

4. Na preukázanie svojich tvrdení pripojili žalobkyne k žalobe ako dôkazy rozsudky Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 5C 339/77 zo dňa 18.11.1977 s GP Ing. Slodičku č. 039-042-77-24-3404 a sp. zn. 3C 170/79 zo dňa 31.5.1979, GP p. Pružinského č. 244-3404-201-87, výpis z evidencie nehnuteľností č. XX pre k.ú. Z. vyhotoveného dňa 7.4.1989, uznesenie Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 5C 177/90 zo dňa 18.1.1996, znalecký posudok Ing. Ilľa č. zákazky 5C 177/90 zo dňa 6.3.1995, GP Ing. Derevanika č. 40526-003-90 zo dňa 27.1.1990, LV č. XXX, XXX, XX, XXX, XXX, XXX a 292 pre k.ú. Z. vyhotovené dňa 18.3.2017, snímku z pozemkovej mapy na parc. č. 114 pre k.ú. Z. číslo zákazky 14/77, žiadosť Michala Kalakaja o prešetrenie straty výmer na LV č. XX pre k.ú. Z. adresovanú Správe katastra v Starej Ľubovni, odpoveď Správy katastra v Starej Ľubovni zo dňa 7.2.2012 a originál GP Ing. Oľgy Mlynarčíkovej č. 5/2017 zo dňa 16.1.2017. Zároveň žalobkyne požiadali súd o vyžiadanie dôkazov, a to osvedčenia o vydržaní N 135/97 a N 163/05, rozhodnutia Vy 075/13/Vi-3 a geometrického plánu č. 5C 177/90 zo dňa 15.5.1996. Tieto listiny súd vyžiadal od Okresného úradu Stará Ľubovňa, katastrálneho úradu, ktorý ich predložil, pri notárskych zápisniciach aj so súvisiacimi listinami, teda k notárskej zápisnici JUDr. Ščensnej č. N 135/97, NZ 135/97 zo dňa 29.5.1997 bol pripojený geometrický plán Ing. Ilľa č. zákazky 5C 177/90 zo dňa 15.5.1996, LV č. 38 a XX v k.ú. Z. vyhotovené v roku 1997 a zápisnica 71 v k.ú. Z., k notárskej zápisnici spísanej JUDr. Gočovou č. N 163/2005, NZ 67165/2005 zo dňa 20.12.2005 bol pripojený aj geometrický plán Ing. Oľgy Mlynarčíkovej č. 90/2002 zo dňa 25.4.2002, LV č. XX, XX, XX a XXX v k.ú. Z..

5. Žalovaní v 1. a 2. rade vo svojom vyjadrení k žalobe prostredníctvom svojho právneho zástupcu poukázali v prvom rade na skutočnosť, že dňa 27.01.2015 vtedajší žalobca M. C., rod. C. (už nebohý) podal žalobu o určenie vlastníckeho práva, ktorou sa domáhal, aby súd určil, že je vlastníkom nehnuteľností KN-C č. 163/2 o výmere 68 m², druh pozemku orná pôda, KN-C č. 166 o výmere 1 540 m², druh pozemku orná pôda, KN-C č. 172/3 o výmere 107 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, KN-C č. 406/1 o výmere 44 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, KN-C č. 406/3 o výmere 20 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria a KN-C č. 406/4 o výmere 45 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria v kat. území Z. tak, ako je to zakreslené v geometrickom pláne č. 58/2011, ktorý vyhotovil Miroslav Gladiš dňa 19.12.2011. Predmetné konanie bolo vedené pod sp. zn. 5C/43/2015, pričom predmetná žaloba bola vzatá späť a súd konanie zastavil. Z týchto samotných žalôb jednoznačne vyplýva, že už nebohý M. C. v konaní sp. zn. 5C/43/2015 sa domáhal určenia vlastníckeho práva v podstate k iným nehnuteľnostiam ako k tým, ktoré sú predmetom konania sp. zn. 6C/57/2017, a teda že predmetná žaloba nemá reálny podklad. Ďalej uviedli, že medzi nebohým M. C. a žalovaným B. A. a ďalšími podielovými spoluvlastníkmi v dávnej minulosti došlo k viacerým súdnym sporom na Okresnom súde Stará Ľubovňa, pričom konania sp. zn. 5C 339/77 a 3C 170/79 sa týkali zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva, teda nešlo o konanie o určenie vlastníckeho práva. Na základe týchto rozhodnutí súdu už teraz nebohému M. C. bola určená výmera nehnuteľností vo výmere 1 620 m². Ďalej nesúhlasili s tým, že podľa žalobkyní bol M. C. na pôvodnom LV č. XX pre kat. územie Z. zo dňa 07.04.1989 vedený ako vlastník nehnuteľnosti v celkovej výmere 2 690 m², pretože do tejto výmery zarátali aj parcelu KN-E 164 orná pôda o výmere 671 m² a parcelu 167 orná pôda o výmere 449 m², ktoré nemožno zarátat' do celkovej výmery zastavaných plôch a záhrad, pretože celková výmera dotýkajúcich sa sporných nehnuteľností podľa vyššie uvedených rozsudkov Okresného súdu Stará Ľubovňa v skutočnosti predstavuje 1 570 m². V tomto smere popísali, ktoré parcely a v akej výmere vlastní v súčasnosti žalobkyne. Ďalej sa vyjadrili ku konaniu vedenému na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 5C/177/90, v ktorom sa žalobcovia, už nebohý B. A. a M. A.ová, domáhali určenia vlastníckeho práva proti M. C. a spol. k nehnuteľnosti parc. č. EN 163 roľa o výmere 1 920 m² a parc. č. EN 169 záhrada o výmere 21 m² tak, ako sú vyznačené v geometrickom pláne Ing. Jána Derevanika č. 40526-003-90 z 29.1.1990, ktoré boli odčlenené od mpč. 17 v záp. č. 71, vedenej na

liste vlastníctva č. XX pre obec Z.. Zároveň sa uvedení žalobcovia domáhali určenia vlastníckeho práva k podielu 1/2 na nehnuteľnostiach pare. č. EN 405/2 - spoločný dvor o výmere 323 m² a parc. č. EN 406 - spoločný dvor o výmere 80 m², ktoré sú vyznačené v uvedenom geometrickom pláne Ing. Jána Derevjanika. V predmetnej veci bolo vykonané rozsiahle dokazovanie, vrátane znaleckého dokazovania znalcom Ing. Pavlom Il'om, z ktorého znaleckého posudku zo dňa 06.03.1995 žalovaní v 1. a 2. rade citovali zistenia znalca, najmä pokiaľ ide o chyby v predošlých súdnych konaniach a geometrických plánoch, ktoré boli vyhotovené v súvislosti so spornými parcelami so zdôraznením zistenia znalca, že vytvorenú parcelu 163 orná pôda vo výmere 1 920 m², ktorej vlastníkom sú v celosti navrhovatelia (t.j. v konaní 5C/177/1990 - pozn. súdu), navrhovatelia v teréne užívajú a táto parcela nie je sporná. Túto skutočnosť uznávajú aj odporcovia (t.j. odporcovia v konaní 5C/177/1990 - pozn. súdu). Na základe týchto skutočností si následne B. A., narodený 12.3.1948, toho času nebohý a M. A.ová, rod. A.ová, narodená 5.3.1952 osvedčili vlastnícke právo k parcele č. 163 orná pôda o výmere 1920 m², tak ako je zakreslená v geometrickom pláne č. 177/90 zo dňa 15.5.1996 a to Notárskou zápisnicou napísanou dňa 29.5.1997 u notárky JUDr. Dariny Ščenskej pod číslom N 135/97, NZ 135/97. Týmto osvedčením sa realizoval stav právny so stavom skutočným. Podkladom pre samotné osvedčenie vlastníckeho práva bolo aj potvrdenie Obce Z., ako aj písomné vyhlásenie svedkov. Žalovaný v 1. rade si notárskou zápisnicou spísanou na Notárskou úrade JUDr. Heleny Gočovej pod číslom N 163/2005, NZ 67165/2005 zo dňa 20.12.2005 osvedčil vlastnícke právo vydržaním k parcele KN-C 174 zastavané plochy a nádvoria o výmere 714 m² a parcelu KN-C 175 záhrady o výmere 269 m² a v spojení s darovacou zmluvou zo dňa 29.6.2004 sa žalovaný v 1. rade stal výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, kat. územia Z., a to parcely registra „C“, parcelné číslo 163 orná pôda o výmere 1920 m², ako aj parcely č. 174 zastavané plochy a nádvoria o výmere 714 m² a parcely č. 175 záhrady o výmere 269 m². Na záver uviedli, že parcela KN-C 406/1 zastavané plochy a nádvoria o výmere 88 m² a parcela KN-C 406/3 zastavané plochy a nádvoria o výmere 21 m² stále slúžili a slúžia ako parcely, cez ktoré žalovaní v 1. rade a 2. rade prechádzali na parcelu č. 163 a zároveň žalobcovia a ich právny predchodca - neb. M. C. cez tieto parcely prechádzali na parcelu č. 405/2, č. 164/2 a č. 167, čím sa zaoberal aj znalec Ing. Pavol Il'lo na strane č. 3 znaleckého posudku. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalovaní v 1. a 2. rade nesúhlasili s tým, aby parcely KN C 163/3, 163/4, 163/5, 406/1 a 406/3 patrili do dedičstva po právnom predchodcovi žalobkyni, ale súhlasili s tým, aby parcely KN C 172/3 a 405/2 patrili do dedičstva po právnom predchodcovi žalobkyni.

6. Na preukázanie svojich tvrdení predložili ako dôkazy znalecký posudok Ing. Pavla Il'a č. zákazky 5C 177/90, notársku zápisnicu spísanú JUDr. Ščensnou č. N 135/97, NZ 135/97 zo dňa 29.5.1997, ku ktorej bol pripojený geometrický plán Ing. Il'a č. zákazky 5C 177/90 zo dňa 15.5.1996 a LV č. XX a XX v k.ú. Z. vyhotovené v roku 1997, notársku zápisnicu spísanú JUDr. Gočovou č. N 163/2005, NZ 67165/2005 zo dňa 20.12.2005, ktorej súčasťou je aj geometrický plán Ing. Ol'gy Mlynarčíkovej č. 90/2002 zo dňa 25.4.2002 a LV č. XX, XX, XX v k.ú. Z. a predložili aj LV č. XXX v k.ú. Z..

7. Žalovaní v 3. - 5. rade sa k žalobe nevyjadrili.

8. Žalobkyne sa k vyjadreniu žalovaných v 1. a 2. rade nevyjadrili, preto súd nariadil predbežné prejenanie sporu, na ktoré predvolal strany sporu a ich právnych zástupcov. Na predbežné prejednanie sporu sa nedostavili žalobkyne a žalovaná v 2. rade, ktorých neúčast' ospravedlnili ich právni zástupcovia a žalovaní v 3. - 4. rade, ktorí svoju neúčast' neospravedlnili. Súd preto vykonal predbežné prejednanie sporu aj bez ich prítomnosti. Pred otvorením predbežného prejednania sporu pri pokuse o zmier medzi stranami boli prítomným stranám a ich právnym zástupcom vysvetlené doterajšie zistenia súdu a problémy, ktoré sa v priebehu minulých sporov vyskytli. Právny zástupca žalobkyni požiadal o možnosť konzultácie s klientkami, či by súhlasili so zmiernym riešením sporu, preto súd predbežné prejednanie sporu ukončil.

9. Žalobkyne prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním zo dňa 5.5.2018 oznámili súdu, že dohoda medzi stranami nie je možná, preto žiadajú o pokračovanie v konaní a trvajú na podanej žalobe. Zároveň zobrali žalobu späť voči žalovanej v 4. rade, ktorá svoj podiel, ktorý zasahuje do vlastníctva žalobkyni, darovala žalobkyni v 1. rade. Ďalej upozornili na skutočnosť, že žiadali súd o vyžiadanie notárskej zápisnice N 135/97, ktorou chcú preukázať zánik parcely 164 včlenením do parcely 163. Ďalej zopakovali zmeny v súvislosti s parcelou 164 a ak doposiaľ predložili málo dôkazov o tom, že parcela 164 takto zanikla, navrhli ustanoviť znalca. S poukazom na dôkazy predložené spolu s týmto vyjadrením, z ktorých skutočnosti popísali, je však podľa nich zrejmy spôsob zániku parcely 164.

10. Na preukázanie svojich tvrdení pripojili k tomuto vyjadreniu LV č. XXX v k.ú. Z., geometrický plán Ing. B.a Derevjanika č. 40526-003-90 zo dňa 27.1.1990, geometrický plán Ing. Slodičku č. 039-042-77-24-3404 zo dňa 23.5.1977, prílohu č. 4, čiže geometrický plán p. Pružinského č. 244-3404-201-87 zo dňa 23.11.19XX, informatívnu kópiu z mapy ohľadne sporných parciel v k.ú. Z. a dobovú mapu ohľadne sporných parciel v k.ú. Z..

11. Uznesením zo dňa 23.1.2019 súd konanie zastavil voči pôvodnej žalovanej v 4. rade M. P. a rozhodol o trovách konania medzi ňou a žalobkýňami a vo veci nariadil termín pojednávania.

12. Pred pojednávaním právny zástupca žalovaných v 1. a 2. rade podaním zo dňa 26.2.2019 navrhol vykonať dôkazy, a to spismi Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 5C/339/77, 5C/177/1990, notárskymi spismi JUDr. Ščensnej sp. zn. N 135/97 a JUDr. Gočovej sp. zn. N 163/2005. Súd zároveň vyžiadal od Okresného úradu Stará Ľubovňa, katastrálneho odboru LV č. XXX, XXX, XXX, XXX a XXX v k.ú. Z., keďže ide LV, z ktorých podľa geometrického plánu Ing. Mlynarčíkovej č. 5/2017 pripojeného k žalobe boli vytvorené nové parcely, ktoré sú predmetom sporu.

13. Na vytýčenom pojednávaní dňa 27.2.2019 požiadali prítomné strany a ich právni zástupcovia o poskytnutie lehoty na mimosúdne rokovanie vzhľadom na komunikáciu pred týmto pojednávaním a na skutočnosť, že sa javí možná mimosúdna dohoda strán sporu. Súd preto pojednávanie odročil a ponechal stranám sporu lehotu 60 dní na mimosúdne rokovania, ktorú predĺžil do 31.8.2019 vzhľadom na žiadosť právneho zástupcu žalobkýň, ktorý na výzvu súdu oznámil, že dohoda sa rodí pomaly, ale je na dobrej ceste k uzavretiu.

14. Po uplynutí predĺženej lehoty právny zástupca žalobkýň na výzvu súdu podaním zo dňa 10.9.2019 oznámil, že žalobkyne trvajú na tom, aby im pozemky osvedčené osvedčením N 135/97 boli vrátené a trvali aj na ustanovení súdneho znalca, pretože sú presvedčené, že o pozemky prišli protiprávnym konaním.

15. Žalovaní v 1. a 2. rade sa k tomuto vyjadreniu vyjadrili prostredníctvom svojho právneho zástupcu dňa 25.11.2019. Potvrdili, že sa žalobkýňami nedohodli. Netrvali na vyžiadaní notárskych spisov JUDr. Ščensnej sp. zn. N 135/97 a JUDr. Gočovej sp. zn. N 163/2005, keďže sú už súčasťou spisu. Znalecké dokazovanie považovali za nadbytočné a nedôvodné s poukazom na ich podrobné vyjadrenie k žalobe, ako aj vzhľadom na skutočnosť, že daný právny stav je v katastri nehnuteľností zapísaný a opiera sa o predchádzajúce konania vedené na Okresnom súde Stará Ľubovňa sp. zn. 5C/339/1977 a 3C/170/1979, z ktorých vychádza aj notárska zápisnica JUDr. Ščensnej č. N 135/97, ako aj následná notárska zápisnica JUDr. Gočovej N 143/2005 zo dňa 20.12.2005 (právny zástupca žalovaných v 1. a 2. rade mal evidentne na mysli notársku zápisnicu N 163/2005 - pozn. súdu), ktoré vychádzali zo znaleckého posudku Ing. Il'ja a Ing. B.a Derevjanika. Žalobkyne tento stav od roku 2005 v plnom rozsahu akceptovali a až v roku 2017 podali žalobu na súd. Ďalej poukázali na § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka a rozobrali podmienky vydržania s tým, že z predložených dôkazov je zrejmé, že právni predchodcovia žalovaných nadobudli sporné nehnuteľnosti v roku 1997, od kedy ich nikým nerušene užívali, teda cítia sa byť ich výlučnými vlastníkami, pričom ich nikto v ich vlastníckom práve neobmedzoval a neboli žiadne vlastnícke spory ohľadom týchto nehnuteľností, teda vydržacia lehota uplynula v roku 2007.

16. Nový právny zástupca žalobkýň, ktorému udelili žalobkyne plnú moc krátko pred pojednávaním, v reakcii na toto vyjadrenie žalovaných v 1. a 2. rade citoval zákonné ustanovenia Občianskeho zákonníka z roku 1964 ako aj z roku 1950 týkajúce sa nadobudnutia vlastníckeho práva a rozobral podmienky na vydržanie so zvýraznením skutočnosti, že dobrá viera držiteľa sa musí vzťahovať aj na právny titul, od ktorého držiteľ dobrú vieru odvodzuje. Iba samotná držba nepostačuje na vydržanie vlastníckeho práva. Na záver vyslovil názor, že podmienky na vydržanie zo strany žalovaných preukázané neboli.

17. Na pojednávaní dňa 11.12.2019 nový právny zástupca žalobcov trval na žalobe z dôvodov v nej uvedených a z dôvodov v ich doterajších vyjadreniach. Vyjadril ďalej názor, že došlo k zmenšeniu majetkovej podstaty žalobkýň z dôvodu, že o geometrickom pláne, ktorý bol podkladom pre osvedčenie, rozhodol jeden človek, ktorý ho vypracoval, schválil a overil, a to Ing. Derevjaník, ktorý rozbúril celú túto hladinu. K otázke, prečo tak neskoro žalobkyne reagovali na konania, ktoré sa udiali v súvislosti s vysporiadávaním vlastníckych vzťahov k pozemkom uviedol, že jemu bolo dané vysvetlenie, že to bolo

čisto z dôvodu zdravotných problémov, či už právneho predchodcu žalobkyní alebo priamo žalobkyne v 1. rade a tiež preto, že sa tieto veci udiali bez ich účasti. Trval na navrhnutom znaleckom dokazovaní. V reakcii na vyjadrenie žalovanej v 2. rade uviedol, že žalobkyne nemajú námietky voči tomu, aby bol zriadený spoločný priestor, teda priestor na prechod obidvoch strán ku svojim pozemkom.

18. Žalobkyňa v 1. rade na pojednávaniach chcela, aby im bolo vrátené ich majetok a popísala, aké boli vlastníckeho vzťahu k niektorým parcelám. Na otázky súdu uviedla, že jej svokor, t.j. otec jej manžela, sa volal M. C. a narodil sa XX.X.XXXX, jeho manželka sa volala M. C.ová, rod. R.. Žalobkyňa v 4. rade sa na pojednávaní nevedela vyjadriť k vlastníckym vzťahom, popísala však spolužitie so A.ovcami. Z rozprávania vie, že tam bolo peklo. Chcu len to, čo je ich a nechce nič z toho, čo patrilo A.ovým.

19. Právny zástupca žalovaných v 1. a 2. rade na tomto pojednávaní trval na doterajších vyjadreniach, ktoré v skratke zhrnul. K namietanej nesprávnosti geometrického plánu Ing. Derevjanika uviedol, že v znaleckom posudku Ing. Il'fa bolo skonštatované, že tento geometrický plán je správny. Vyjadril ochotu žalovaných v 1. a 2. rade dohodnúť sa ohľadom parciel 406/1 a 406/3, ktoré slúžia na prechod obom stranám k svojim pozemkom, a to buď dať tieto do podielového spoluvlastníctva alebo zriadiť na nich vecné bremeno. Žalobu navrhol zamietnuť, lebo nebolo preukázané, že by sporné nehnuteľnosti mali patriť do dedičstva po nebohom poručiteľovi. Tiež v žalobe chýba naliehavý právny záujem, ktorý nebol ničím zdôvodnený ani na pojednávaní.

20. Žalovaná v 2. rade popísala stavbu rodinného domu, ktorým mali podľa vyjadrení protistrany zasiahnuť do pozemkov žalobkyní a k tomu, že brat jej svokra mal za hospodárskymi budovami C.ovcov postavené hospodárske budovy, prechádzali tadiaľ hospodárske zvieratá, chodilo sa tam s vozom, bol to vlastne spoločný prechod pre C.ovcov na ich pozemky a pre nich to bol prechod na ich pozemky.

21. Súd sa oboznámil so skutkovými tvrdeniami strán sporu a na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi predloženými stranami sporu ako sú uvedené vyššie (v bodoch 4, 6 a 10 tohto odôvodnenia), spismi tunajšieho súdu sp. zn. 5C/339/77 (z ktorého po skartácii ostal už iba rozsudok) a 5C/177/1990 (z ktorého okrem iného čítal aj LV č. XX v k.ú. Z. vyhotovený v roku 1990 bez dátumu narodenia vlastníka a originál zmluvy z roku 1972 spísanej do notárskej zápisnice a registrovanej Štátnym notárstvom pod č. R I 360/72, ktorá bola založená v prílohovej obálke) a listinami vyžiadanými súdom od Okresného úradu v Starej Ľubovni, katastrálneho úradu ako sú uvedené v bode 4 a 12 tohto odôvodnenia, zistil tento skutkový stav:

22. Žalobkyňa v 4. rade je spolu s manželom bezpodielovou spoluvlastníčkou parciel KN C 172/1 zastavané plochy o výmere 552 m², KN C 172/2 zastavané plochy a nádvoria o výmere 62 m², KN C 173 záhrady o výmere 295 m² a KN C 406/2 zastavané plochy a nádvoria o výmere 105 m² zapísaných na LV č. XXX v k.ú. Z., a to na základe kúpnej zmluvy zo dňa 2.10.2014. Žalobkyňa v 1. rade je výlučnou vlastníčkou parciel KN C č. 164/2 orná pôda o výmere 1XX m² a KN C č. 167 orná pôda o výmere 282 m², ktoré sú zapísané na LV č. XX v k.ú. Z. a ktoré nadobudla v dedičskom konaní po svojom nebohom manželovi. Žalovaný v 1. rade je výlučným vlastníkom parciel zapísaných na LV č. XXX v k.ú. Z., okrem iného parcely KN C 163 orná pôda o výmere 1 920 m² (len časť tejto parcely je predmetom tohto konania). Pri titule nadobudnutia uvedených parciel je uvedené darovacia zmluva V 480/2004 zo dňa 29.6.2004 a osvedčenie N 163/05 vyhlásenia o vydržaní vlastníckeho práva zo dňa 20.12.2005. Na základe osvedčenia spísaného JUDr. Ščensnou do notárskej zápisnice N 163/05 B. A., narodený XX.X.XXXX, toho času už nebohý a M. A.ová, rod. A.ová, narodená X.X.XXXX si osvedčili vlastnícke právo k parcele č. 163 orná pôda o výmere 1920 m², tak ako je zakreslená v geometrickom pláne Ing. Pavla Il'fa č. 5C 177/90 zo dňa 15.05.1996. V tejto notárskej zápisnici bolo uvedené, že parcela 163 o výmere 1 920 m² bola vytvorená odčlenením dielu 6 vo výmere 1 437 m² od mpč. 17 v zápisnici 71 a dielu 7 vo výmere 483 m² od parc. č. 164/2. Z pripojeného geometrického plánu Ing. Pavla Il'fa (po zohľadnení zistení v znaleckom posudku Ing. Il'fa, príloha A tohto posudku, geometrického plánu Ing. Slodičku a predložených katastrálnych máp) vyplýva, že diel 7 zakreslil podľa hranice pôvodnej parcely 113/3 ako bola prevzatá Ing. Slodičkom do jeho geometrického plánu, pričom podľa geometrického plánu Ing. Il'fa tento diel 7, ako aj parcela 164/1 (ktorá sa nachádzala nad parcelou 167) boli vytvorené z mpč. 17 zapísanej v pozemkovej zápisnici č. 71.

23. Z geometrického plánu Ing. Mlynarčíkovej č. 5/2017 vyplýva, že parcely KN C 163/3 (diel 15), 163/4 (diel 16) a 163/5 (diel 17) boli vytvorené z parcely KN C 163 zapísanej na LV XXX v k.ú. Z. (zvyšok z

tejto parcely je označený ako parcela KN C 163/1), ktorej výlučným vlastníkom je žalovaný v 1. rade, parcela KN C 172/3 je vytvorená z parciel z KN E 111 (diel 1) a KN E 112/2 (diel 4) zapísaných na LV XXX v k.ú. Z., ktorej spoluvlastníkmi sú žalovaní v 1. a 2. rade a z parcely KN E 113/102 (diel 9) zapísanej na LV XXX v k.ú. Z., ktorej spoluvlastníkmi sú v súčasnosti žalovaní v 3. a 5. rade, parcela KN C 405/2 je vytvorená z parciel KN E 110 (diel 11) a KN E 112/2 (diel 7) zapísaných na LV XXX v k.ú. Z., ktorej spoluvlastníkmi sú žalovaní v 1. a 2. rade, parcela KN C 406/1 bola vytvorená z parciel z KN E 110 (diel 12), KN E 111 (diel 3) a KN E 112/2 (diel 6) zapísaných na LV XXX v k.ú. Z. a parcela KN C 406/3 bola vytvorená z parciel z KN E 111 (diel 2) zapísanej na LV XXX v k.ú. Z. a KN E 113/202 (diel 10) zapísanej na LV XXX v k.ú. Z..

24. Rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 5C 339/77 zo dňa 18.11.1977 bolo zrušené podielové spoluvlastníctvo účastníkov konania k nehnuteľnosti zapísanej v pozemkovej knihe v k.ú. Z., v zápisnici č. 12, parc. č. 16 - dom č. XX, dvor a záhrada v intraviláne vo výmere 1 200 siah, z ktorej nehnuteľnosti bola vytvorená nová parcela pod č. 115/2 zastavaná plocha o výmere 847 m² na základe geometrického plánu č. 039-042-77-24-3404 vyhotoveného Ing. Slodičkom a táto novovytvorená parcela bola prikázaná do výlučného spoluvlastníctva žalobcu, ktorým bol M. C., bytom Z. č. XX, pracovník Prefy U.. Z odôvodnenia tohto rozsudku vyplýva, že žalobca nadobudol spoluvlastnícky podiel k spornej parcele v rozsahu 45/120 k celku v dedičskom konaní po neb. O. C., zomrelom dňa XX.XX.XXXX. Z novovytvorenej parcely 115/2 boli geometrickým plánom č. 244-3404-201-87 zo dňa 23.11.19XX, ktorý vypracoval geodet Pružinský, vytvorené parcely KN E 172/1 zastavané plochy o výmere 552 m² a KN E 173 záhrady o výmere 295 m².

25. Rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 3C 170/79 zo dňa 31.5.1979 bolo zrušené podielové spoluvlastníctvo účastníkov konania k nehnuteľnosti zapísanej v pozemkovej knihe v k.ú. Z., v zápisnici č. 12, parc. č. 16 a v zápisnici č. XX, parc. č. 14, z ktorých boli vytvorené nové parcely pod č. 111 a 113/1 na základe geometrického plánu zo dňa 23.5.1977 (čiže podľa plánu č. 039-042-77-24-3404 vyhotoveného Ing. Slodičkom) a tieto novovytvorené parcely boli prikázané do výlučného spoluvlastníctva žalobcu, ktorým bol M. C., bytom Z. č. 67. Zvyšok parciel ostal v spoluvlastníctve žalovaných, ktorých bolo 12. Z odôvodnenia tohto rozsudku vyplýva, že žalobca nadobudol spoluvlastnícky podiel k parcele zapísanej v zápisnici č. 12 v rozsahu 45/120 k celku a parcele zapísanej v zápisnici č. 86 v rozsahu 15/30 k celku po právnom predchodcovi O. C., zomrelom dňa XX.XX.XXXX. Z odôvodnenia rozsudku a geometrického plánu, ktorý bol podkladom pre rozhodnutie tiež vyplýva, že parcela č. 111 mala výmeru 105 m² a parcela č. 113/3 - roľa mala výmeru 668 m².

26. Na Okresnom súde Stará Ľubovňa sa pod sp. zn. 5C/177/90 viedlo konanie, v ktorom sa najskôr pôvodný žalobca B. A., nar. XX.X.XXXX domáhal voči M. C., nar. XX.X.XXXX, bytom Z. 86 určenia, že žalobca je podielovým spoluvlastníkom parciel EN č. 169 o výmere 21 m², EN č. 406 o výmere 80 m² a EN č. 405/2 o výmere 323 m² v k.ú. Z., a to v podiele 1/2. V priebehu konania bola navrhnutá zmena žaloby, a to jednak pokiaľ ide o žalobcov, ktorými sa stali B. A., nar. 12.3.1948 a M. A.ová, nar. X.X.XXXX, ako aj pokiaľ ide o predmet sporu, keď sa noví žalobcovia domáhali voči rovnakému žalovanému určenia, že sú bezpodieloví spoluvlastníci parcely č. EN 163 roľa o výmere 1920 m² a parcely č. EN 169 záhrada o výmere 21 m² tak, ako sú vyznačené v geometrickom pláne Ing. Jána Derevjánika č. 40526-003-90 z 29.1.1990, ktoré boli odčlenené od mpč. 17 v záp. č. 71, vedenej na liste vlastníctva č. XX pre obec Z.. Zároveň sa uvedení žalobcovia domáhali určenia vlastníckeho práva k podielu 1/2 k parcele EN č. 405/2 - spoločný dvor o výmere 323 m² a k parcele EN č. 406 - spoločný dvor o výmere 80 m², ktoré sú vyznačené v uvedenom geometrickom pláne Ing. Jána Derevjánika. Zmenu na strane žalobcov odôvodnili tým, že na základe kúpnej zmluvy registrovanej Štátnym notárstvom pod č. R I 360/72 zo dňa 23.11.1972 sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti zapísanej v pozemnoknižnej zápisnici č. 71, mpč. 17. Súd ďalej konal s novými žalobcami, pričom konanie bolo zastavené uznesením súdu zo dňa 18.1.1996 z dôvodu, že žalobcovia neodstránili vady žaloby. Z obsahu tohto spisu bolo ďalej zistené, že Krajská správa geodézie a kartografie v Košiciach uviedla, že parcely 169, 406 a 405/2 sa skladajú z mpč. 16, že geometrický plán č. 039-042-77-24-3404 neriešil parcely EN 111 a 113/3, ale iba parcelu EN 115/2, takže bol vydaný zlý rozsudok a že dátum pri vlastníkovi bol zistený pri komplexnej údržbe. Ďalšie parcely EN 172/1, 172/2, 173, 169, 168, 406 a 405/2 boli zapísané na základe žiadosti M.a C.a, ktorý doložil geometrický plán č. 244-3404-201-87 a rozsudok Okresného súdu Stará Ľubovňa, ktorý mu ručil, že je výlučným vlastníkom uvedených parciel. Tiež bolo zistené, že na LV č. XX v k.ú. Z. bol pôvodne zapísaný ako vlastník M. C. bez dátumu narodenia na základe rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa 3C 170/79 zo dňa 31.5.1979, keďže v tomto rozsudku nebol uvedený dátum narodenia.

Správa katastra v Starej Ľubovni po miestnom šetrení na základe údajov od predsedníčky MNV dopísala k vlastníkovi M. C. dátum narodenia XX.X.XXXX. Vzhľadom na zistenie rozporov pri tomto zápise v priebehu konania bol predložený LV č. XX v k.ú. Z. vyhotovený dňa 25.7.1990 s uvedením vlastníka bez dátumu narodenia, teda iba M. C.. Uvedený list vlastníctva vyhotovený v rokoch 1991 a 1995 bez dátumu narodenia vlastníka sa nachádza aj v prílohovej obálke na konci spisu sp. zn. 5C/177/1990. V uvedenom konaní bol vyhotovený aj znalecký posudok Ing. Emila Žeca s jeho dvoma doplneniami a napokon kontrolný znalecký posudok Ing. Pavla Il'fa č. 5C 177/1990. Ing Il'fo mal za úlohou vykonať identifikáciu parciel EN 111, 113/3 a 115/2 s prihliadnutím na geometrické plány č. 762-0046-73 zo dňa 11.9.1973, č. 039-042-77-24-3404 zo dňa 19.7.1977 (t.j. GP Ing. Slodičku), č. 244-3402-201-87 zo dňa 23.11.1987 (t.j. GP Pružinského) a č. 526-003-90 zo dňa 27.1.1990 (t.j. GP Ing. Derevjaníka). Ing Il'fo zistil, že geometrický plán č. 244-3402-201-87 nerieši správne prečíslovanie parciel EN 115/2, 111 a 113/3, čo konštatoval aj Ing. Žec. V prílohe A vyznačil, ako mali byť tieto parcely správne prečíslované a ako mal byť zapísaný právny stav na LV č. XX v k.ú. Z. podľa rozsudkov Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 5C 3XXX7 a 3C 170/79. Ing. Il'fo ďalej zistil, že geometrický plán č. 244-3402-201-87 zasahuje aj do parciel, ktoré uvedenými rozsudkami neboli riešené, a to do parciel 406 a 405/2 a naopak nerieši časti parciel 164 a 167 a parcely 170 a 171. Tento plán sa preto nemal prevziať na zápis do právneho stavu do katastra nehnuteľností. V prílohe B menovaný znalec zaznačil, čoho sa domáhal M. C., nar. XX.X.XXXX. v konaniach pred súdom, teda parciel, ktoré skutočne užíval, a to parciel 173, 172/2, 172/1, 169, 168, 1XX, 405/2 a 406. Túto skutočnosť ako celok nerieši ani jeden geometrický plán. Ďalej uviedol, že geometrický plán Ing. Derevjaníka č. 526-003-90 zo dňa 27.1.1990 rieši vlastníctvo podľa žalobcov (v konaní 5C 177/1990 po zmene) k parcele č. 163 o výmere 1 920 m² (ktorá je časťou parciel 163, 164, 170 a 171 zlúčenej do jednej novovytvorenej parcely) ako časť mpč. 17 v pozemnoknižnej zápisnici 71 a LV č. XX v k.ú. Z. a k parcelám č. 174 a 175 ako časti parcely č. 15 v pozemnoknižnej zápisnici č. 69 v k.ú. Z.. Vyjadril sa aj k identifikácii mpč. 14, 15, 16 a 17 v k.ú. Z.. Podkladom v katastri bola iba komasačná mapa bez mierky (krokárska mapa), ktorá svojím obsahom a presnosťou je nevyhovujúca pre technické potreby, preto treba brať do úvahy aj skutočný užívací stav. Chybou bolo, že geometrický plán č. 039-042-77-24-3404 nezameral parcelu 113/3, ale ju iba prevzal z mapy EN. Túto skutočnosť sa snažil opraviť geometrický plán č. 244-3402-201-XX, ktorý zobral do úvahy už skutočný užívací stav a tým spochybnil plán č. 039-042-77-24-3404, ktorý bol súčasťou rozsudku súdu. Znalec ďalej uviedol, že ak by vychádzal z komasačnej mapy, tak mpč. 14, 15, 16 a 17 by nezodpovedali ani užívaniu, ani vlastníctvu. Znalec preto dospel k záveru, že pri identifikácii správne postupoval Ing. Derevjaník v geometrickom pláne č. 526-003-90, teda že mpč. 15 v zápisnici č. 69 zodpovedá parcelám katastra č. 174 a 175 a parcela 163 parcely mpč. 17 zápisnica č. 71 zodpovedá sčasti výmere, majetkovej podstaty aj užívaniu. Znalec ďalej uviedol, že parcely 173, 172/1 a 172/2 zodpovedajú mpč. 14 a parcely 168, 169, 1XX, 406 a 405/2 zodpovedajú mpč. 16. Znalec tiež pri miestnom šetrení zistil, že žalovaný (t.j. M.a C. st.) uznáva, že parcelu 163 o výmere 1 920 m² užívajú žalobcovia a táto skutočnosť medzi stranami nie je sporná. Uvedený žalovaný v tomto konaní prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadrením zo dňa 19.5.1993 sám navrhol, aby súd vyhovel návrhu v časti, v ktorej sa žalobcovia (po zmene žaloby B. A. a M. A.ová) domáhajú určenia vlastníckeho práva k parcele 163 o výmere 1 920 m².

27. Z geometrického plánu Ing. Slodičku č. 039-042-77-24-3404 zo dňa 19.7.1977, založeného v súdnom spise 5C 177/1990 v origináli vyplýva, že podľa nového stavu vlastníckymi parcely 115/2 majú byť M. C. a M. C.ová, rod. R.. Z kúpnej zmluvy spísanej do notárskej zápisnice Štátneho notárstva v Starej Ľubovni pod zn. N 698/72, NZ 612/72 dňa 23.11.1972, ktorá bola registrovaná pod č. R I 360/1972 vyplýva, že B. A., nar. XX.X.XXXX a M. A.ová, nar. X.X.XXXX ako kupujúci nadobudli do bezpodielového spoluvlastníctva od predávajúcich B. A.a, nar. XX.X.XXXX, Z. C., nar. XX.X.XXXX, Z. Z., nar. XX.X.XXXX a C. Z., rod. W., nar. 4.X.XXXX mpč. 17 zapísanú v zápisnici č. 71 v k.ú. O. O. ako vnútornosť a záhrada o výmere 1 200 siah (v tom čase buď obec Z. patrila do k.ú. O. O. alebo došlo ku chybe v označení k.ú.). Podľa LV č. XX v k.ú. Z. vyhotoveného Geodéziou, š.p. Prešov, HS pre okres Stará Ľubovňa dňa 4.8.1989 sa tento LV týka mpč. 17 zapísanú v zápisnici č. 71 a spoluvlastníkmi sú B. A., nar. XX.X.XXXX a M. A.ová, nar. X.X.XXXX na základe vyššie uvedenej kúpnej zmluvy.

28. Z vyjadrenia Správy katastra v Starej Ľ. zo dňa 7.2.2012, ktorým odpovedala na žiadosť M.a C.a mladšieho o prešetrenie výmery parciel KN C 164/2, 164, 1XX, 172/2, 171 a 171/1 vyplýva, že položkou výkazu zmien 5/91 - oprava LV č. XX sa parcela KN-C č. 164 podlomila na parcelu KN-C č. 164/1 o výmere 461 m² a parcelu KN-C č. 164/2 o výmere 668 m², parcela KN-C č. 406 sa podlomila na parcelu KN-C č. 406/1 o výmere 28 m² a parcelu KN-C č. 406/2 o výmere 105 m², zmenili sa výmery parciel KN-C č. 167 na výmeru 282 m² a KN-C č. 172/2 na výmeru 62 m² a zanikli parcely KN-C 168, 169, 170, 171 PVZ 14/97. Na základe osvedčenie o vydržaní N 135/97, ktorého súčasťou bol aj geometrický plán

Ing. II'a č. 5C 177/90 sa znížila výmera parcely KN-C č. 164/2 z 668 m² na výmeru 1XX m² a parcela KN-C č. 164/1 zanikla, lebo sa stala súčasťou parcely KN-C č. 163.

29. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k názoru, že žaloba nie je dôvodná.

30. Podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo vlastniť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Dedenie sa zaručuje. Podľa § 132 ods. 1 Obč. zák. vlastníctvo vecí možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

31. Podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania vecí od toho, kto ju neprávom zadržuje.

32. Podľa § 868 Obč. zák. pokiaľ ďalej nie je uvedené inak, spravujú sa ustanoveniami tohto zákona aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 1992, vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 1992 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

33. Súd sa v prvom rade zaoberal naliehavým právnym záujmom na požadovanom určení, nakoľko v prípade zistenia, že tento nie je daný, je to dôvod na zamietnutie žaloby bez rozhodnutia v merite veci. Pri skúmaní existencie naliehavého právneho záujmu ide o posúdenie, či podaná žaloba je vhodný (účinný a správne zvolený) procesný nástroj ochrany práva žalobcu, či sa ňou môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva, a či snáď len zbytočne nevyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné (ďalšie) súdne konanie alebo konania. Naliehavý právny záujem je spravidla daný v prípade, ak by bez tohto určenia bolo právo žalobcu ohrozené alebo ak by sa bez tohto určenia stalo jeho právne postavenie neistým. Z ustálenej judikatúry slovenských súdov vyplýva, že ak je potrebné zosúladiť stav užívaci so stavom právnym, je daný naliehavý právny záujem na podaní určovacej žalobe.

34. Naliehavý právny záujem žalobkyne v žalobe odôvodnili tým, že keďže ich právny predchodca nie je v katastri nehnuteľností zapísaný ako vlastník, teda ako právne nástupkyne nie sú vedené ako vlastníčky ani oni, existuje tu stav právnej neistoty, ktorý nemožno vzájomnými rokovaniami odstrániť. Z okolností prípadu je zrejmé, že žalobkyne sa domáhajú v zásade určenia vlastníckeho práva z dôvodu, že ich právny predchodca vlastnil určité nehnuteľnosti, z ktorých časť podľa ich názoru bola neoprávnene osvedčená žalovanými v 1. a 2. rade (aj keď žalobcovia žalovali pôvodne aj žalovaných v 3. - 5. rade, títo boli žalovaní iba z dôvodu, že malá časť ich parciel podľa geometrického plánu pripojeného k žalobe zasahuje do novovytvorených parciel, ktoré sú predmetom sporu). V takomto prípade je daný naliehavý právny záujem, pretože bez určenia súdu je právne postavenie neisté, aj keď je potrebné uviesť, že žalobkyne nepredložili žiadny dôkaz, že by sa so žalovanými v 1. a 2. rade snažili mimosúdne rokovať, ako to vyplýva zo žaloby, pričom žalovaní čiastočne žalobu uznávali a okrem parciel vytvorených z parcely KN C 163 prezentovali aj možnosť mimosúdnej dohody.

35. Vlastnícke právo je najúplnejšie a najširšie vecné právo. Zákon subjektívne vlastnícke právo vymedzuje ako právom ustanovenú možnosť vlastníka vec držať, užívať a disponovať ňou na základe vlastnej úvahy a rozhodovania, a to svojou mocou uznanou a chránenou zákonom, ktorá je nezávislá od súčasnej existencie moci kohokoľvek iného k tej istej veci. V prípade, že je do vlastníckeho práva zasiahnuté, zákon umožňuje vlastníkovi domáhať sa ochrany svojho vlastníckeho práva aj na súde. Jedným z prostriedkov ochrany je aj žaloba na určenie vlastníckeho práva. Súdna prax pritom akceptuje aj žaloby o určenie, že vec patrí do dedičstva po poručiťovi. Vo svojej podstate ide o určenie, že poručiťel v čase smrti bol vlastníkom určitej veci, teda o určenie vlastníckeho práva. Podmienkou pre vyhovie žalobe je teda preukázanie skutočnosti, že poručiťel bol skutočne vlastníkom určitej veci v čase svojej smrti.

36. Súd sa preto ďalej zaoberal otázkou, či v konaní bolo preukázané, že M. C., nar. XX.X.XXXX bol v čase smrti vlastníkom parciel, ktoré sú podľa petitu žaloby predmetom sporu. Z odôvodnenia žaloby vyplýva, že vlastnícke právo menovaného žalobkyne odvodzujú od rozsudkov Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 5C 339/77 zo dňa 18.11.1977 a 3C 170/79 zo dňa 31.5.1979. Ako je uvedené vyššie, z uvedených rozsudkov vyplýva, že žalobcom v týchto konaniach nebol M. C., nar. XX.X.XXXX, t.j. manžel žalobkyne v 1. rade a otec žalobkyň v 2. - 4. rade, ale M. C., nar. XX.X.XXXX, teda svokor, žalobkyne

v 1. rade a starý otec žalobkyní v 2. - 4. rade. Uvedené je zrejme jednak z toho, že nehnuteľnosti, ku ktorým bolo zrušené podielové spoluvlastníctvo v týchto konaniach, nadobudol M. C. po svojom predchodcovi O. C., zomrelom dňa XX.XX.XXXX, a to v dedičskom konaní, teda 3 roky pred narodením manžela žalobkyne v 1. rade a otca žalobkyní v 2. - 4. rade, kedy ani nemohol niečo dediť a jednak z geometrického plánu Ing. Slodičku, podľa ktorého vlastníkom parcely EN 115/2 podľa nového stavu mal byť M. C. a M., rod. R. M. C.ová, rod. R. bola manželkou M.a C.a, nar. XX.X.XXXX.. Tvrdenie žalobkyní v žalobe sa teda ukázalo ako nepravdivé. Ani skutočnosť, že na LV č. XX v k.ú. Z. bol v priebehu 80-tych rokov 20. storočia k vlastníkovi M. C. dopísaný dátum narodenia XX.X.XXXX na základe miestneho šetrenia, nič nemení na skutočnosti, že na základe vyššie uvedených rozsudkov tunajšieho súdu sa vlastníkom nestal vlastníkom M. C. mladší, pretože údaje katastra sú hodnoverné iba dovtedy, kým sa nepreukáže opak. Žalobkyne pritom nadobudnutie sporných parciel ich manželom resp. otcom iným spôsobom neodôvodňovali, ani takéto tvrdenia nepredložili. Zistenie, že poručiteľ nebol v čase smrti vlastníkom nehnuteľností, ktoré majú patriť do dedičstva po ňom, má za následok zamietnutie žaloby bez potreby skúmania, akým spôsobom sa stali vlastníkmi žalovaní. Vzhľadom na uvedené súd žalobu zamietol.

37. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd zamietol návrh žalobkyní na doplnenie dokazovania znaleckým posudkom z odboru kartografie a geodézie, pretože ak právny predchodca žalobkyní nebol vlastníkom sporných nehnuteľností v čase smrti, je takéto dokazovanie nadbytočné. Navyše skutočnosti, ako dochádzalo k zániku jednotlivých parciel, predovšetkým parcely 164, sú zrejme z dokladov predložených stranami sporu.

XX. Aj keď už vyššie uvedené zistenia sú dostatočným dôvodom na zamietnutie žaloby, vzhľadom na súdne konania týkajúce sa sporných parciel už od roku 1977, vzhľadom na chyby, ku ktorým došlo pri vyhotovovaní geometrických plánov týkajúcich sa sporných parciel, vzhľadom na upokojenie v minulosti zrejme dosť napätých susedských vzťahov a tým aj v záujme predídenia ďalším sporom, ako aj vzhľadom na podanie žalobkyne v 1. rade adresované OR PZ v A. E., ktoré bolo preverované ako podvod, považuje súd za potrebné uviesť ešte nasledujúce skutočnosti.

39. Zo skutkových zistení uvedených vyššie (ktoré sú uvedené obsiahlejšie, ako je to potrebné pre účely tohto konania, a to práve kvôli vysvetleniu celej situácie) vyplýva, že k problémom vo vzťahu k pozemkom vo vlastníctve právnych predchodcov žalobkyní alebo žalovaných v 1. a 2. rade dochádzalo z viacerých dôvodov. Prvým dôvodom bolo, že geometrický plán Ing. Slodičku z roku 1977 bol vypracovaný pre konanie vedené pod sp. zn. 5C 339/77 a riešil parcelu 115/2. Tento geometrický plán však bol použitý aj pre konanie vedené pod sp. zn. 3C 170/79 ohľadne parciel 111 a 113/3, avšak tieto parcely neboli týmto plánom reálne zamerané, ale boli iba prevzaté z katastrálnej mapy. M. C. starší si pritom v konaní pod sp. zn. 3C 170/79 chcel vysporiadať parcely, ktoré reálne užíval, teda parcely 173, 172/2, 172/1, 169, 168, 1XX, 405/2 a 406 tak, ako sú zakreslené v prílohe B znaleckého posudku Ing. Ilľa, čo uvedený znalec zistil pri miestnom šetrení. Na základe tejto skutočnosti, ktorú si neuvedomil ani konajúci súd, bol M. C. starší zapísaný ako vlastník k časti parciel, ktoré neužíval a ktorých vlastníkom sa necítil byť (časť parcely 113/3, ktorá zasahovala do súčasnej parcely KN C 163, v čase vypracovania kontrolného znaleckého posudku išlo o parcely 170 a 171 a časť parciel 164 a 167) a naopak nebol zapísaný ako vlastník k parcelám, ktoré užíval a ktorých vlastníkom sa cítil byť. Zrejme po zistení tohto stavu bol na podnet M.a C.a st. v roku 1987 vypracovaný geometrický plný p. Pružinským, ktorý riešil prečíslovanie parciel 115/2, 111 a 113/3 podľa užívacieho stavu, v dôsledku čoho boli tieto parcely zakreslené inak, ako to bolo zakreslené v geometrickom pláne Ing. Slodičku, ktorý bol v dôsledku toho spochybnený a tento geometrický plán zároveň riešil aj parcely, ktoré neboli predmetom konania sp. zn. 3C 170/79.

40. Ďalším dôvodom, ktorý prispel k problémom ohľadne sporných parciel, je ťažká identifikácia parciel mpč. v danej lokalite, keďže je k dispozícii iba komasačná mapa (krokárska mapa), ktorá je technicky nepoužiteľná, pričom ak by sa vychádzalo z nej, tak by jednotlivé parcely mali byť vo vlastníctve a v užívaní úplne iných osôb, ako je to v skutočnosti. Vzhľadom na túto skutočnosť bolo komplikované správne identifikovať jednotlivé parcely zapísané ešte v pozemnoknižných zápisniciach, čo vyplýva aj z dokladov, znaleckých posudkov a geometrických plánov doložených v konaní sp. zn. 5C 177/1990.

41. Ďalšou skutočnosťou, ktorá prispela k neprehľadnosti vzťahov k sporným nehnuteľnostiam bolo, že Správa katastra po miestnom šetrení zapísala k vlastníkovi M. C. na LV č. XX v k.ú. Z. nesprávny dátum narodenia ako už bolo uvedené.

42. K vlastníctvu jednotlivých parciel súd ešte dodáva. Pokiaľ ide o parcelu v súčasnosti evidovanú ako KN C 163, zo znaleckého posudku Ing. Il'fa (ako aj z jeho geometrického plánu z 15.5.1996 a z geometrického plánu Ing. Derevjanika z 27.1.1990) je zrejme, že táto je vytvorená z mpč. 17 v zápisnici č. 71 v k.ú. Z.. Túto kúpnu zmluvou z roku 1972 riadne kúpili nebohý B. A. (otec žalovaného v 1. rade a manžel žalovanej v 2. rade) a žalovaná v 2. rade. Táto zmluva bola riadne zaevidovaná na Štátnom notárstve. Právny predchodca žalovaného v 1. rade a žalovaná v 2. rade teda mali právny titul, na základe ktorého nadobudli túto parcelu. Ak v priebehu rokov došlo k zápisu iných vlastníkov k tejto parcele, tak pri osvedčení tejto parcely o notárskej zápisnici č. N 135/97 boli dobromyseľní, že im táto patrí a táto dobrá viera sa opiera aj o právny titul, ktorý mal všetky náležitosti a bol aj registrovaný Štátnym notárstvom. Samotný svokor žalobkyne v 1. rade a starý otec žalobkýň v 2. - 4. rade súhlasil v konaní sp. zn. 5C 177/1990 s tým, aby B. A. a M. A.ová nadobudli parcelu 163 a táto skutočnosť medzi stranami v uvedenom konaní ani nebola sporná. Skutočnosť, že parcelu 164 užívala rodina A.ová vyplýva aj z poznámky pri mene užívateľa na LV č. XX v k.ú. Z., ktorý bol pripojený k žalobe. Tvrdenia žalobkýň, že táto parcela patrí im, resp. že v minulosti patrila M. C. mladšiemu a že túto užívali, sú teda nepreukázané. Ak si pritom otec žalovaného v 1. rade a žalovaná v 2. rade osvedčili parcelu 163 v roku 1997 a minimálne do roku 2015 (čiže viac ako 10 rokov, ktorú dobu si môže započítať aj žalovaný v 1. rade ako ich právny nástupca) ju pokojne a nikým nerušene užívali, vydržali by túto parcelu už len na základe osvedčenia o vydržaní, ktoré by mohlo byť osobitným právnym titulom, ktorý by odôvodňoval ich dobrú vieru. K námietke žalobkýň, že žalovaní v 1. a 2. rade, resp. ich predchodca nemohli byť dobromyseľní aj vzhľadom na konania vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 5C 339/77 a 3C 170/79, v ktorých vystupovali ako účastníci, je potrebné uviesť, že v týchto konaniach nevystupovala žalovaná v 2. rade ani jej nebohý manžel (v oboch konaniach na strane žalovaných boli osoby s priezviskom A. označené iba O. A. a Z. A.ovci, obaja bytom v O. X a O. A.ová bytom Z. 35), teda tieto tvrdenia sú tiež nepravdivé. V týchto konaniach pritom išlo o zrušenie a vyporiadania podielového spoluvlastníctva, pri ktorom zväčša nie je spor o spoluvlastnícke právo, väčšinou problém nastáva iba pri tom, ako spoluvlastníctvo vysporiadať. Predovšetkým je však potrebné uviesť, že žalovaná v 2. rade so svojím manželom riešili osvedčenie parcely KN C 163 až v roku 1XX7, teda ani tieto konania nemajú vplyv na ich dobrú vieru. Za tohto stavu by potom žaloba ohľadne parciel vytvorených z parcely KN C 163 bola nedôvodná.

43. K tvrdeniam žalobkýň ohľadom užívania parcely pôvodne vedenej pod číslom 164 súd ešte poznamenáva, že tieto boli zrejme ovplyvnené vyššie uvedenými chybami vychádzajúcimi zo zlého zamerania, resp. nezamerania predošlých parciel, ktoré boli prevzaté aj do rozsudku súdu, najmä pokiaľ ide o parcelu 113/3, ktorá zahŕňala aj časť parcely 164, ktorá sa podľa geometrického plánu Ing. Derevjanika z roku 27.1.1XX0 ešte v tom období nachádzala celá nepodlomená nad parcelou 167 a pod parcelou 163. Následne došlo k zmenám ohľadom jej podlomenia a zmien výmer, ako to vyplýva z vyjadrenia Správy katastra zo dňa 7.2.2012 a ako je to uvedené vyššie (v bode 28 tohto odôvodnenia). Aj keď dochádzalo k týmto zmenám, z geometrického plánu Ing. Derevjanika z 27.1.1XX0, z uvedeného vyjadrenia Správy katastra, z prílohy č. 4 dodatku k znaleckému posudku Ing. Emila Žeca a z geometrického plánu Ing. Il'fa z roku 1XX6 je zrejme, že parcela 164 sa podlomila v dôsledku toho, aby parcela 164/2 o výmere 668 m² zodpovedala parcele 113/3 o rovnakej výmere a tvare, ako bola zakreslená geometrickým plánom Ing. Slodičku z roku 1X77. Na základe geometrického plánu Ing. Il'fa č. 5C 177/X0 bol napokon výsledok taký, že parcely 164, 170 a 171 tak, ako boli zakreslené v geometrickom pláne Ing. Derevjanika z 27.1.1XX0 (teda tak, ako boli v roku 1XX0 evidované v katastri nehnuteľností; geodet Ing. Il'fo už vychádzal zo zmeneného stavu tak, ako bol zakreslený v katastri nehnuteľností v čase vyhotovenia jeho geometrického plánu) sa stali po ich prečíslovaniach a zmenách súčasťou parcely v súčasnosti vedenej ako KN C 163 a pôvodná parcela 167 tak, ako bola zakreslená v geometrickom pláne Ing. Derevjanika z 27.1.1XX0, bola neskôr rozdelená na parcely 164/2 a 1XX, ktoré sú aj v súčasnosti vedené ako KN C 164/2 a 1XX, pričom súčet ich výmer (t.j. 467 m²) je vyšší, ako bola výmera pôvodnej parcely 167 (t.j. 44X m², ako bola uvedená v LV č. XX v k.ú. Z. pripojeného k žalobe). Uvedené môže byť spôsobené buď presnejším meraním v súčasnosti alebo tým, že do niektorej z týchto parciel bola v priebehu času zahrnutá aj časť nejakej inej susediacej parcely. Podstatné však je, že žalobkyne užívajú nehnuteľnosť v tvare a mieste pôvodnej parcely 167 s ešte vyššou výmerou.

44. K parcelám KN C 172/3 a 405/2 je potrebné uviesť, že pri týchto žalovaní v 1. a 2. rade súhlasili s tým, že tieto patria rodine C.ových. Aj keď vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žaloba nie je dôvodná, žalobkyniam nič nebráni dohodnúť sa so žalovanými v 1. a 2. rade mimosúdne, napr. uzavretím zmluvy. Pri týchto parcelách sa skutočne javí, že boli vytvorené z mpč. 16, že ich dlhodobo užívala rodina C.ových

a tieto mali byť byť predmetom konania v roku 1X7X. Aj malé časti pripadajúce na žalovaných v 3. a 5. rade (diely 4 a 7 podľa geometrického plánu pripojeného k žalobe) je v dôsledku toho možné vyporiadať mimosúdne, keďže aj žalovaný v 5. rade súhlasil s tým, aby jeho časť bola prikázaná tomu, u koho sa preukáže vlastnícke právo.

45. Pri parcelách KN C 406/1 a 406/3 nebolo medzi stranami sporu sporné, že tieto slúžili na prechod tak žalobkyniam, resp. ich právnym predchodcom, ako aj žalovaným v 1. a 2. rade, resp. ich predchodcom, aby sa dostali k svojim pozemkom. Táto skutočnosť bola zistená aj v konaní vedenom pod sp. zn. 5C 177/1XX0 a takisto nebola sporná. Žalovaní v 1. a 2. rade aj pri týchto parcelách vyjadrili ochotu sa dohodnúť buď na podielovom spoluvlastníctve alebo na vecnom bremene, pričom z vyjadrenia právneho zástupcu žalobkýň na poslednom pojednávaní vyplýva, že žalobkyne sa ohľadom týchto parciel nebránia dohode. Aj pri týchto teda platí, že sa strany môžu dohodnúť aj mimosúdne. K týmto parcelám súd poznamenáva, že je skutočne vhodné sa ohľadom týchto parciel dohodnúť niektorým z navrhnutých spôsobov vzhľadom na to, že určenie týchto parciel do výlučného vlastníctva jednej strany by mohlo v krátkej dobe vyvolať ďalší spor napr. ohľadom zriadenia vecného bremena. Cieľom konania o určenie, či tu právo je alebo nie, má byť nastolenie stavu, ktorým by sa vysporiadali vzťahy medzi stranami a zároveň týmto zabrániť ďalším sporom. Určenie práva spôsobom, ktorý by vyvolal prípadne ďalší spor, nezodpovedá tomuto cieľu.

46. K argumentácii žalobkýň ohľadom „ukradnutia“ výmer z jednotlivých parciel je potrebné uviesť, že táto argumentácia je nedôvodná. Táto argumentácia, ako aj argumentácia ohľadne parcely 164, evidentne vychádza z rozhodnutia v konaní vedenom v roku 1X7X, pri ktorom, ako už bolo uvedené, došlo k rozhodnutiu na základe geometrického plánu, ktorý nebol vyhotovený pre toto konanie a došlo k zápisu vlastníckeho práva aj k časti parciel, ktoré M. C. starší reálne nežiadal. Z pozemnoknižných zápisnic č. 86 a 12 v k.ú. Z., ktoré sú predložené v spise sp. zn. 5C 177/1XX0 vyplýva, že O. C. bol na základe kúpy z roku 1X25 podielovým spoluvlastníkom mpč. 14 - dom č. 3X a záhrada o výmere 50 siah (čo pri 1 siahe používanej v Uhorsku od 2. polovice 1X. storočia o výmere 3,5X66 m² činí 17X,83 m², čiže po zaokrúhlení 180 m²) v podiele 15/30 a mpč. 16 - dom č. XX, dvor a záhrada o výmere 1 200 siah (4 315,2 m², čiže po zaokrúhlení 4 316 m²) v podiele 45/120. Na spoluvlastnícky podiel pri mpč. 14 teda menovaný vlastnil výmeru X0 m² a pri mpč. 16 výmeru 1 618,50 m², celkom teda 1 708,50 m². Z výmery parciel, ktoré v súčasnosti vlastní žalobkyňa v 1. a 4. rade vyplýva, že ide o výmeru spolu 1 481 m². Ak k tomu súd pripočíta výmeru parciel KN C 172/3 a KN C 405/2 (podľa geometrického plánu pripojeného k žalobe), teda 107 m² a 187 m², pri ktorých žalovaní v 1. a 2. rade nespochybňovali vlastníctvo rodiny žalobkýň, ide o celkovú výmeru 1 775 m². Aj keď teda v priebehu rokov dochádzalo k vypracovaniu geometrických plánov, z ktorých niektoré boli prevzaté na zápis právnych vzťahov k sporným nehnuteľnostiam a dochádzalo k zmenám v označení parciel a ich výmer (čo je bežne zaužívaný postup, pričom skutočnosť, že nejde o geometrický plán vypracovaný pre súdne konanie, resp. že ide o geometrický plán vypracovaný pre konanie, ktoré bolo zastavené je bezpredmetná), zohľadniac výmeru parciel, ktorú užíval M.a C. starší a ku ktorým sa snažil si vysporiadať podielové spoluvlastníctvo a výmeru parciel v súčasnosti vo vlastníctve žalobkýň je zrejmé, že žalobkyne neboli žiadnym spôsobom ukrátené, naopak užívajú ešte väčšiu výmeru, ako žiadal M. C. starší (vzhľadom na výšku odchýlky to môže byť spôsobené len presnejším meraním v súčasnosti, keďže výmery parciel v pozemkových knihách boli merané podstatne nepresnejším spôsobom). Vychádzajúc z geometrických plánov vypracovaných od roku 1X77 do roku 1XX6 je pritom možné jednoznačne zistiť, že okrem parciel, ktoré sú v geometrickom pláne pripojenom k žalobe označené ako KN C 406/1 a 406/3, užívajú žalobkyne v súčasnosti všetky parcely, ktoré užíval aj M. C. starší a ktoré si vysporiadal, resp. chcel vysporiadať v konaniach vedených v rokoch 1X77 a 1X7X.

47. O nároku na náhradu trov súd rozhodol v súlade s § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovaní boli v konaní v celom rozsahu úspešní, teda by mali nárok na plnú náhradu trov konania voči žalobcom. Žalovaní v 1. a 2. rade si uplatnili trovy konania. Súd preto žalobcov zaviazal na náhradu trov konania žalovaných v 1. a 2. rade (a to každému osobitne, keďže každému vznikali trovy konania) v rozsahu 100%, ktoré sú žalobkyne povinné nahradiť spoločne a nerozdielne. O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Žalovaní v 3. a 5. rade si trovy konania neuplatnili, ani zo spisu nevyplýva, že by im nejaké vznikli, preto vo vzťahu k nim súd rozhodol, že im nárok na náhradu trov konania voči žalobcom nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z.